

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7015200051
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7015200051.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: G. G. P. T. G. M. M. P. H., nar. XX. XX. XXXX, štátna príslušnosť K., t. č. v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov, Sečovce, Bitúnková14, proti odporcovi: Útvar policajného zaistenia pre cudzincov, Sečovce, Bitúnková14, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 12. 01. 2015 sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi bezodkladne konať a rozhodnúť vo veci žiadosti navrhovateľa o bezodkladné prepustenie z Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov (ÚPZC) Sečovce a nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 331,88 eur.

V návrhu uviedol, že navrhovateľ bol na základe rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ v Košiciach, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ zo dňa 23. 07. 2014 sp. zn. PPZ-HC-PO6-ZVC-36-011/2014 zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov na účel výkonu trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 10 rokov, ktorý mu bol uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T 57/2012 zo dňa 11. 12. 2012 v zmysle § 65 ods. 1,3 Trestného zákona. Dňa 17. 12. 2014 bola odporcovi zaslaná žiadosť o bezodkladné prepustenie navrhovateľa z ÚPZC Sečovce, nakoľko jeho zaistenie nie je účelné, na ktorú odporca reagoval listom zo dňa 22. 12. 2014, ktorým mu oznámil, že jeho žiadosť bola dňa 18. 12. 2014 odoslaná Oddeleniu cudzineckej polície PZ Košice so žiadosťou o zaujatie stanoviska. Do podania návrhu však v predmetnej veci odporcom rozhodnuté nebolo.

S poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR konštatoval, že akákoľvek požiadavka voči navrhovateľovi, aby sa pred podaním tohto návrhu pokúsil o ochranu svojich práv prostredníctvom prípadných iných právnych prostriedkov, ktorých využitie umožňuje osobitný právny predpis by bolo v rozpore so zmyslom a účelom čl. 5 ods. 4 Dohovoru, keďže takýto postup by zmaril urýchlené rozhodnutie o pozbavení osobnej slobody navrhovateľa.

Zastáva názor, že odporca koná v rozpore s Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože nerozhodol o jeho žiadosti o prepustenie zo zaistenia urýchlene. Preto považuje predmetný návrh v zmysle § 250t O. s. p. za opodstatnený.

V písomnom vyjadrení zo dňa 30. 01. 2015 odporca uviedol, že na konanie o predmetnej žiadosti navrhovateľa nie je podľa Nariadenia ministra vnútra SR č. 12/2010 zo dňa 21. 01. 2010 vecne príslušný, preto bola žiadosť navrhovateľa v zmysle platnej právnej úpravy dňa 18. 12. 2014 odstúpená vecne príslušnému správne mu orgánu, a to Oddeleniu cudzineckej polície PZ Košice, ktoré jediné je príslušné o žiadosti navrhovateľa vydať rozhodnutie. V danom prípade už vecne príslušný správny orgán vydal rozhodnutie o zaistení navrhovateľa v zmysle § 88a ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. do 14. 04. 2015, t. j. na čas nevyhnutne potrebný. Tým odpadol účel konania o nečinnosť. Poukázal tiež na to, že na Krajskom súde v Košiciach sú vedené dve konania proti nečinnosti v súvislosti s predmetnou žiadosťou navrhovateľa o prepustenie zo zaistenia, pričom druhá vec je evidovaná pod sp. zn. 6S/5/2015 a vedie sa proti Oddeleniu cudzineckej polície PZ v Košiciach.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu súd zistil, že rozhodnutím Prezídia PZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Oddelenia cudzineckej polície PZ Košice zo dňa 23. 07. 2014 č. s.: PPZ-HCP-PO6-ZVC-36-011/2014 bol navrhovateľ podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov dňa 14. 07. 2014 o 16.00 hod. zaistený na účel výkonu trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 10 rokov, uloženého mu právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 11. 12. 2012 sp. zn. 3T/57/2012 v zmysle § 65 ods. 1,3 Trestného zákona.

Dňa 16. 10. 2014 bolo s navrhovateľom na Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach spísané vyhlásenie cudzinca, ktorým požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany s tým, že o udelenie azylu žiada už po druhýkrát z obavy o svoj život v domovskej krajine. Následne dňa 16. 10. 2014 s ním bola spísaná zápisnica o podaní vysvetlenia žiadateľa o udelenie azylu na území Slovenskej republiky.

Zároveň súd zistil, že predmetná žiadosť navrhovateľa o bezodkladné prepustenie zo zaistenia, datovaná dňom 17. 12. 2014 bola odporcovi doručená dňa 18. 12. 2014.

Z písomného podania odporcu zo dňa 18. 12. 2014, adresovaného Oddeleniu cudzineckej polície PZ Košice, vyplýva, že predmetná žiadosť navrhovateľa o bezodkladné prepustenie zo zaistenia bola ako príloha tohto podania odoslaná Oddeleniu cudzineckej polície PZ Košice na ďalší úradný postup, čo bolo navrhovateľovi oznámené listom zo dňa 22. 12. 2014.

Z administratívneho spisu súd zároveň zistil, že Prezídium PZ, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Oddelenie cudzineckej polície PZ v Košiciach vydalo dňa 20. 01. 2015 pod č.s.: PPZ-HCP-PO6-ZVC-2-017/2015 rozhodnutie o zaistení navrhovateľa dňom 20. 01. 2015 v zmysle § 88a ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 14. 04. 2015.

Podľa článku 4 ods. 1 písm. j) a k) nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 12 zo dňa 21. 01. 2010 o činnosti oddelení cudzineckej polície Policajného zboru a oddelení azylu Policajného zboru oddelenie cudzineckej polície v rámci svojej územnej pôsobnosti plní úlohy najmä na úseku rozhodovania o administratívnom vyhostení, zákaze vstupu a o zaistení cudzinca ako prvostupňový správny orgán; vo vymedzenom rozsahu zabezpečuje výkon trestu vyhostenia podľa osobitného predpisu.

Podľa článku 12 ods. 1 písm. b) a d) citovaného nariadenia oddelenie cudzineckej polície rozhoduje o zaistení cudzinca, ak sa zistí, že cudzinec spĺňa účel zaistenia; vedie evidenciu zaistených cudzincov.

Podľa článku 17 citovaného nariadenia oddelenie cudzineckej polície a oddelenie azylu pri plnení úloh rozhoduje ako prvostupňový orgán vo veciach zaistenia, administratívneho vyhostenia, žiadateľov o azyl umiestnených v azylovom zariadení, ktorým bola žiadosť o azyl zamietnutá a príslušný orgán im neudelil doplnkovú ochranu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 250t ods. 1 O. s. p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpал prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Predpokladom toho, aby súd mohol návrhu navrhovateľa v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy vyhovieť je okrem splnenia základných predpokladov, aby orgán verejnej správy, proti ktorému návrh smeruje, nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Preto aby bol navrhovateľ úspešný v tomto konaní, musí byť podľa zákona (§ 250t ods. 1 O. s. p.) navrhovateľom označený odporca povinný konať a oprávnený vydať rozhodnutie, ktorého sa navrhovateľ v konaní o nečinnosti domáha. Ak označený odporca požadovanou kompetenciou na základe platnej právnej úpravy nedisponuje (t. j. nie je zákonom oprávnený na vydanie požadovaného rozhodnutia), súd návrh zamietne ako nedôvodný.

Z citovaných ustanovení nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 12 zo dňa 21. 01. 2010 o činnosti oddelení cudzineckej polície PZ a oddelení azylu PZ nepochybne vyplýva, že odporca nie je na konanie a rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa o bezodkladné prepustenie zo zaistenia zo dňa 17. 12. 2014 vecne príslušným, pričom tento predmetnú žiadosť, ako je to aj vyššie uvedené odstúpil na rozhodnutie vecne príslušnému Oddeleniu cudzineckej polície PZ Košice. Preto súd návrh navrhovateľa voči odporcovi ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 O. s. p., v zmysle ktorého navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože návrhu vyhovené nebolo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.